

nordvestkirken

Romerbrevet for cellegrupper

Syv oplæg til samtaler om Paulus brev til Romerne

Indhold

Forord og introduktion	3
1. Evangeliet er Guds kraft til frelse for enhver som tror.....	4
2. Guds vrede.....	6
3. Guds retfærdighed	8
4. Frihed.....	10
5. Et åndsfuldt liv	12
6. Israels plads i Guds frelseshistorie.....	14
7. Helliggørelse er kærliggørelse	16

Forord og introduktion

Ifølge Martin Luther kan man aldrig læse eller meditere for meget eller for grundigt over Romerbrevet.

I januar og februar 2020 gennemgik 7 prædikanter Romerbrevet over 7 prædikener i Nordvestkirken.

Den gennemgang er nu bearbejdet til nærværende udgivelse, der giver cellegrupper mulighed for at læse, meditere og grunde over Romerbrevets vidunderlige indhold.

Sæt tid af til samtalerne, gerne 1½-2 timer. Aftal hvem der leder samtalen så I når igennem og alle bliver inddraget. Forvent ikke en detaljeret gennemgang af brevet, men hold jer til hovedlinjerne og sørg for at få talt om hvordan brevets pointer er relevante i jeres egne liv.

Må Gud virke gennem sit ord!

/ Reidar Poulsen, Nordvestkirken d. 2/7-2021

1. Evangeliet er Guds kraft til frelse for enhver som tror

Rom 1,1-17 – v. Ruben Lorentzen

Læs teksten Rom 1,1-17

Tag jer tid til at læse afsnittet. Det tager 2 minutter.

Hvis der er sproglige eller tekniske ting I ikke forstår – så tag jer lige tid til at hjælpe hinanden med at forstå dem.

Opsummering:

Paulus længes efter snart at skulle møde menigheden i Rom. Han giver dem i Romerbrevet det bedste han har, ”evangeliet om [Guds] søn, Jesus Kristus, vor Herre” (Rom 1.3). De gode nyheder, evangeliet, er de livsforvandlende nyheder, der er ”Guds kraft til frelse for enhver, som tror” (Rom 1.16).

Vi får et indtryk af, hvilken kraft det er, de gode nyheder om Jesus indeholder, når vi kender til Paulus forhistorie – og det kendte alle jøder til (ApG 26,4). Tag jer evt. tid til at læse Paulus forsvarstale til Agrippa, ApG kap 26, som intro.

Ingen der har kendt Saul, den fnysende kristen-forfølger (ApG 9.1), ham der levede det strengeste liv efter loven (lovtro farisæer) og samtidig ikke skyede mord for at holde sin religion ren (ondskab); han lader nu sit liv have ét formål: at udbrede de gode, livsforvandlende og nådige nyheder om Jesus til folkegruppe efter folkegruppe, og opbygge de troende, så de kan stå rene overfor Jesus, som brudgommen overfor bruden (2. Kor 11.1-2. 23-29).

Hos Jesus fandt den slagne Paulus ”nåde og apostelkald” (Rom 1.5), sådan at Paulus kan være et strålende eksempel på, hvad Guds kraft kan udrette (1. Kor 15.8-11).

Og Paulus, den frelste lovtro, skriver nu til Guds hellige i Rom. Rom, udsvævelsernes hovedstad. Livet i det antikke Rom gik ud på at nyde. Slaver og udlændinge arbejdede, mens borgerne festede, nød, drak, horede, jubede over blodige forestillinger i arenaen og gøs over intrigerne ved hoffet. Men selv dér slog evangeliet rod og var livsforvandlende. Selv hos de løsslupne, hos de lovløse, var der kraft nok i evangeliet til at forvandle liv.

I indledningen til Romerbrevet får vi altså at vide, hvilket spektrum af mennesker, der kan få forvandlet deres liv af evangeliet: lige fra den mest lovtro farisæer, der har gået på jorden, til folk i den mest lovløse og løsslupne by vi har kendt; alle mennesker er inkluderet her. Det er den fantastiske åbningsscene i Romerbrevet.

Samtale:

Hvem er Gud?

- Hvilken Gud er det, Paulus begynder at introducere i v.2-4? Det kan være en fordel at tage Paulus introduktion og lave den til en punktopstilling og se på de enkelte led.
- Paulus beskriver sig selv som en tjener (v.1), men egentlig er ordet ”slave”, som har fået ”apostelkald til at føre mennesker i alle folkeslag til troslydighed, [Guds] navn til ære.” (v.5). Hvad siger det om Gud?
- Hvad siger det om Gud, at han kan have elskede i Rom (v.7); Åbenbaringsbogens diametrale modsætning til det hellige Jerusalem?

Hvad har Gud gjort?

- Kig igen på v. 4: den Treenige Gud beskrives her med indbyrdes relationer. Hvad fortæller Paulus os?
- Se på v. 16-17, en øjenåbner i generation efter generation. Hvad hører vi om Gud her?

Hvem er jeg?

- Sammenlign den gamle Saul (ApG 8 - 9 + 26) med den Paulus I møder her. Hvilke ændringer er der i længsel og livsmål?
- Et af de store ønsker i vore dage, er at blive fri, så vi kan nå vores egne mål. Paulus sprudler af glæder over at være blevet Guds slave! Hvordan oplever du ønsket om personlig frihed til at nå egne mål og at være underlagt Gud?

Hvordan skal jeg leve?

- Hvordan lever Paulus nu? Hvad styrer hans liv?
- Hvordan kommer henholdsvis skam og stolthed over evangeliet til udtryk i dit liv?
- V. 8-17 Hvordan kan stolthed over evangeliet hænge sammen med kærlighed til brødre og søstre i Herren? Hvordan kan den kærlighed komme til udtryk i dit liv?

Opfølgning

Er der noget fra jeres samtale at i som cellegruppe eller individuelt skal mindes om, ændre eller gå i gang med? Hvordan kan I hjælpe hinanden med det?

Mere information – flere resurser

Lyt til [Ruben Lorentsens prædiken](#) over teksten.

2. Guds vrede

Rom 1,18-3,20 - Nicklas Lautrup-Meiner

Læs teksten

Tag jer tid til at læse afsnittet. Det tager 8 minutter.

Hvis der er sproglige eller tekniske ting som I ikke forstår – så tag jer lige tid til at hjælpe hinanden med at forstå dem.

Opsummering:

Guds vrede over al ugudelighed og uretfærdighed åbenbares ved at Gud prisgiver mennesker til menneskers egen lyst og ugudelighed. Selvom mennesker gennem skaberværket har kunnet se Guds storhed og kraft og ved hvad der er Guds vilje, hvilket bekræftes af menneskers samvittighed, så har mennesker ikke æret og takket Gud, men har tilbudt selvskabte guder. Gud prisgiver mennesker til egne lidenskaber hvilket fører til et skamløst og destruktivt liv. Et destruktivt liv der ikke accepteres af nød, men bifaldes.

Det menneske der fordømmer ovennævnte destruktive liv, fordømmer indirekte sig selv. For ved at bekræfte den lov som det udsvævende liv dømmes af, rammer loven også den dømmende som en boomerang. For loven gælder alle uden forskel. Nød og angst rammer den der gør det onde, herlighed og ære og fred får enhver som gør det gode. Hedninger, dvs. ikke-jøder, der ikke har loven nedskrevet med ord, dømmes fordi de har loven i deres samvittighed, og helt åbenlyst overtræder loven. Jøderne har loven nedskrevet med ord og dermed kender loven i en tydeligere åbenbaring, dømmes af samme lov. Nogle jøder optræder i det ydre efter loven, og vil være andres vejledere og dommere, men fejler alligevel i at opfylde loven, for loven skal ikke bare opfyldes i det ydre, som f.eks. i en ydre omskærelse, men også i det indre.

Jøderne har nok en række fortrin fordi de kender loven i mere detaljeret form, men hverken jøder eller hedninger formår at opfylde loven. Ifølge tekster i det gamle testamente er der ingen der har opfyldt loven. Den eneste sande konklusion et menneske kan nå frem til efter at have forstået loven, er at det står strafskyldigt overfor Gud. Det eneste loven kan frembringe hos et menneske er syndserkendelse.

Samtale:

Hvem er Gud?

Hvilke ord og billeder bruger tekstafsnittet til at beskrive Gud?

Hvilke karaktertræk beskrives Gud med?

Hvad har Gud gjort?

Hvordan har Gud handlet?

Hvad har Gud aktiv gjort?

Hvad har Gud ladet ske?

Hvad fortæller Guds handlinger om hvem Gud er?

Hvem er jeg?

Hvilke typer mennesker beskriver tekstafsnittet?

Hvilken type identificerer du dig overvejende med?

Hvad siger tekstafsnittet om dig?

Hvordan skal jeg leve?

Hvordan reagerer du på tekstafsnittets beskrivelse af mennesker/dig?

Hvordan har du lyst til at reagere?

Hvilken reaktion fører tekstafsnittet dig til?

Opfølgning

Er der noget fra jeres samtale at i som cellegruppe eller individuelt skal mindes om, ændre eller gå i gang med? Hvordan kan I hjælpe hinanden med det?

Mere information – flere resurser

Lyt til [Nicklas Lautrup-Meiners prædiken](#) over teksten.

3. Guds retfærdighed

Rom 3,21-5,21 - Daniel Sundgaard

1. Læs teksten Rom 3,21-5,21

Tag jer tid til at læse afsnittet. Det tager 7 minutter.

Hvis der er sproglige eller tekniske ting I, ikke forstår – så tag jer lige tid til at hjælpe hinanden med at forstå dem.

Opsummering:

Efter Paulus i de første kapitler har gjort det krystalklart, at ethvert menneske i sig selv står under Guds vrede og dom, og at det eneste loven kan frembringe, er syndserkendelse, begynder han fra kap 3,21 et nyt afsnit med det nogle har kaldt verdenshistoriens vigtigste "Men".

Helt centralt i dette afsnit står begrebet Guds retfærdighed. Stik imod vores naturlige tankegang får vi at vide, at Guds retfærdighed ikke er noget Gud kræver af os. Der er tværtimod tale om en retfærdighed som Gud giver helt ufortjent. Som Paulus siger det i Rom 5,17, så er der tale om en overvældende nåde og gave fra Gud til os mennesker.

I afsnittet udfolder Paulus mindst fem vidunderlige aspekter ved Guds retfærdighed, som på hver sin måde gør os klogere på hvad det er for en størrelse.

1. Det er en gave Gud giver den ugudelige helt ufortjent (Rom 3,24; 4,5)
2. Det er en gave Gud giver ved tro på Jesu død og opstandelse (Rom 4,25; 5,9)
3. Det er en gave som Det Gamle Testamente bevidner (Rom 4)
4. Det er en gave som giver os fred med Gud (Rom 5,1)
5. Det er en gave, der vidner om Guds enorme, selvopofrende kærlighed til os (Rom 5,8; 5,17)

Paulus indrammer afsnittets hovedbudskab i nøgleverset fra Rom 3,23-24: "Der er ingen forskel; for alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus."

Samtale:

Hvem er Gud?

Hvad fortæller kap 5,8 om Gud? Hvad betyder det for dig, at det er sådan Gud er?

Hvad har Gud gjort?

Prøv at gennemgå tekstafsnittet og skriv alle de ting ned der handler om hvad Gud har gjort. Skriv også ned hver gang I møder noget som vi skal gøre. Sammenlign de to lister.

Hvad siger denne sammenligning jer?

Hvem er jeg?

Hvad siger henholdsvis Rom 3,23 og 24 at vi er?

Hvilke af de to beskrivelser fylder mest i dit syn på dig selv?

Hvordan bør den der tror på Kristus tænke om sig selv?

Kap 5,8 siger noget om Gud – gør det noget ved dit selvværd, dit syn på andre, dine prioriteringer etc.?

Hvordan skal jeg leve?

Hvad siger kap 4,7-8 om det menneske som Gud ikke tilregner synd?

Hvordan kan glæden over Guds nådige tilgivelse fylde dig og præge dig?

Hvordan kommer den glæde til udtryk i handling?

Hvordan kan mennesker omkring dig (komme til at) mærke den glæde?

Opfølgning

Er der noget fra jeres samtale at i som cellegruppe eller individuelt skal mindes om, ændre eller gå i gang med? Hvordan kan I hjælpe hinanden med det?

Mere information – flere resurser

Lyt til [Daniel Sundgaards prædiken](#) over teksten

4. Frihed

Rom 6,1-7,25 - Reidar Poulsen

Læs teksten - Romerbrevet kapitel 6 og 7

Tag jer tid til at læse afsnittet. Det tager ca. 6 minutter.

Hvis der er sproglige eller tekniske ting I, ikke forstår – så hjælp først hinanden med at forstå dem.

Opsummering:

Når Paulus i de foregående kapitler har beskrevet at retfærdigheden som frelser et menneske fra Guds dom over synden, ikke er en retfærdighed der kommer fra menneskers overholdelse af loven (lovgerninger), men er Kristi retfærdighed som gives ved tro (tro som modsætning til lovgerninger). Og når han beskriver at loven afslører syndens alvor og størrelse og dermed viser hvor meget større nåden er. Så er det oplagt at spørge (6,1) om vi skal blive i synden for at nåden kan blive større.

Svaret på spørgsmålet er et ganske utvetydigt 'Aldeles ikke' (6,2).

Når vi ikke skal blive i synden, er det fordi vi er døde fra den. I dåben dør, begravnes og oprejses vi sammen med Kristus. Vi har fået en ny identitet og en ny Herre. Det er ikke længere synden og døden der hersker over os, men Kristus. Derfor skal vi ikke vende tilbage til den gamle herre, men stille os til rådighed for Gud. Den gamle herre, synden, lønner med døden, den nye Herres nådegave er evigt liv i Kristus.

Så kunne man forvente at vi i det nye genfødte liv stadig var underlagt loven. Men Paulus skriver at vi også er døde fra loven. Ligesom en enke ikke længere er bundet af ægteskabspagten med sin afdøde mand, er vi ikke længere bundet af loven.

I sig selv er loven god, hellig og retfærdig (7,1), men når loven møder kødet (menneskets fjendskab mod Gud) lever synden op. Enten som udsvævende umoralsk liv eller som forsøg på at købe Guds accept ved 'fromme' lovgerninger. Begge kødets reaktioner ved mødet med loven er et udtryk for fjendskab og oprør mod Gud.

Selvom Paulus ser på sig selv som død fra synden og levende for Gud, og selvom han som afdød er fri fra loven, så står lovens bud stadig mejslet i både hans samvittighed og på lovens tavler. Selvom kødet i ham er druknet i dåben, oplever han alligevel at kødet stadig gør sin indflydelse gældende. Det fører til stor frustration. Han ved hvad der er det rigtige at gøre og han vil gerne gøre det, men kan ikke. Når han trods frustrationen alligevel takker Gud (7,25), så er det netop fordi kødet, der ellers virker så levende og styrende, er dræbt, og fordi alle lovens krav er opfyldt hos den der er i Kristus Jesus (8,1).

Når vi ikke skal leve i synden (6,1), så er det fordi vi har fået en ny Herre – ikke fordi vi igen skal leve under den allerede opfyldte lov.

Samtale:

Hvem er Gud?

Hvordan beskriver tekstafsnittet Gud?

Hvad har Gud gjort?

Hvad har Gud ifølge tekstafsnittet gjort?

Hvad fortæller Guds handlinger om hans væsen og karakter?

Hvad fortæller Guds handlinger om menneskets identitet?

Hvem er jeg?

Hvilke forskellige identiteter beskriver tekstafsnittet?

Hvad gør dem forskellige?

Kan du identificere dig med dem?

Hvordan skal jeg leve?

Hvilken rolle har loven i forhold til valg og prioriteringer i dit liv?

Hvordan reagerer du når du frustreres over synd i dit liv?

Hvordan reagerer Gud på synd i dit liv?

Hvad motiverer dig til at gøre Guds vilje?

Hvilke konkrete ting ønsker du at gøre som reaktion på at du i Kristus allerede har opfyldt loven?

Opfølgning

Er der noget fra jeres samtale at i som cellegruppe eller individuelt skal mindes om, ændre eller gå i gang med? Hvordan kan I hjælpe hinanden med det?

Mere information – flere resurser

Lyt til [Reidar Puggaard Poulsens](#) prædiken over teksten.

5. Et åndsfuldt liv

Rom 8,1-39 - Kristoffer Enevoldsen

Læs teksten

Tag jer tid til at læse afsnittet. Det tager 5 minutter.

Hvis der er sproglige eller tekniske ting som I ikke forstår – så tag jer lige tid til at hjælpe hinanden med at forstå dem.

Opsummering:

Afsnittet handler om dem der er i Kristus Jesus som også omtales som dem der er i Ånden. Modsætningen til at være i Kristus, er dem der er i kødet. Kød skal forstås i overført forstand – kødet er det der står Gud imod. Det der ikke underordner sig Guds vilje. Derfor er kødet under Guds dom/fordømmelse.

De åndelige vil det åndelige – er drevet af Guds ånd.

De kødelige vil det kødelige – er drevet af fjendskab mod Gud.

At ville det kødelige kan komme til udtryk på to måder. For det første som foragt overfor Guds gode vilje, som oprør mod Guds skaberorden, ofte som udsvævende og umoralsk livsførelse. For det andet i en menneskelig religiøsitet der kan fremstå fromt med gode moralske holdninger og handlinger, men som dybest set er en forhandlende og manipulerende indstilling til Gud.

Dem der er i Kristus, efterlod kødet i graven, da de blev døbt, men kødet forsøger ustandseligt at vende tilbage for at tage magten. Derfor skylder den der lever i Ånden løbende at dræbe kødet, dvs. fjendskabet mod Gud, og leve i lydighed mod Ånden. Det åbenlyse oprør mod Guds skaberorden skal dræbes, men også den fromme religiøsitet der vil forhandle med Gud. Gud er nemlig ikke en forhandlingspartner men en far. Ånden giver os vilkår som børn og skaber troens råb i os der råber Abba, fader. (Et udtryk for et intimt, respektfuldt, tillidsfuldt, forventningsfuldt og kærligt forhold til en far.)

Omvendt hvis der sluttet fred med kødet, følger døden. I så fald vender man tilbage til den gamle herre og genoptager fjendskabet med Gud. Den der er i Kristus, kan ikke slutte fred med kødet. Det ene udelukker det andet.

På den ene side et liv i kamp, fordi fjendskabet mod Gud kontinuerligt skal dræbes. På den anden side et fredfyldt liv, fordi der ingen fordømmelse er, et liv i tillid og glæde.

Livet i tillid og glæde udfordres ikke bare af at være en kamp mod kødet, men også af lidelser. Hele skabningen sukker og længes, sammen med det lidende mennesker efter forløsning, frihed og herlighed. Dem der har Ånden, sukker i forventning og Ånden beder sammen med dem og for dem. Derfor kan det menneske der lever i Kristus se på lidelserne ikke bare som noget der skal gennemlevs for at nå frem til det man håber på, men også som noget der virker til gode for dem der elsker Gud. For Gud har demonstreret at han vil os det bedste, da han ikke engang sparede sin egen søn, men gav ham hen for os. Vil han ikke med ham skænke os alt.

Intet kan skille den der er i Kristus fra Guds kærlighed, intet kan fratage ham eller hende, sejren.

Samtale:

Hvem er Gud?

Hvilke ord og billeder bruger tekstafsnittet til at beskrive Gud?

Hvad siger det om Gud at man kan leve i lydighed eller fjendskab mod ham?

Hvad har Gud gjort?

Hvordan beskriver tekstafsnittet hvad Gud har gjort?

Hvad siger Guds handlinger beskrevet i teksten om Gud?

Hvad siger Guds handlinger beskrevet i teksten om dig?

Hvem er jeg?

Hvilke identiteter kan mennesker ifølge tekstafsnittet have?

Hvad er sammenhængen mellem identitet og relationen til Gud?

Hvem er du?

Hvordan skal jeg leve?

Hvad siger tekstafsnittet om hvordan du skal leve?

Hvad vil du ændre?

Hvad vil du fortsætte med?

Opfølgning

Er der noget fra jeres samtale at i som cellegruppe eller individuelt skal mindes om, ændre eller gå i gang med? Hvordan kan I hjælpe hinanden med det?

Mere information – flere resurser

Lyt til [Kristoffer Enevoldsens prædiken](#) over teksten.

6. Israels plads i Guds frelseshistorie

Rom 9,1 – 11,36 - Mikael Wethelund

Læs teksten

Tag jer tid til at læse afsnittet. Det tager 12 minutter.

Hvis der er sproglige eller tekniske ting som I ikke forstår – så tag jer lige tid til at hjælpe hinanden med at forstå dem.

Opsummering:

Romerbrevet er Paulus gennemgang af hovedlinjerne i den kristne tro. Hele tre kapitler handler om Israels plads i Guds frelsesplan. Der må være noget vigtigt i det med Israel siden det får så meget plads.

Afsnittet 11,25-11,36 opsummerer de tre kapitler og falder i tre dele.

1. Hemmeligheden - Guds frelsesplan for hele verden.

Der skelnes mellem jøderne/Israel og alle andre (hedninger) i afsnittet.

Jøder har i lange perioder af kirkehistorien været set ned på fordi det var dem der slog Kristus ihjel.

Paulus ser ikke ned på jøder. Tværtimod han elsker dem og har en nød for sine landsmænd.

Hemmeligheden der har været skjult i generationer for jøder, er at Kristus kom for at frelse **alle** folkeslag.

Den hemmelighed der tales om her i Romerbrevet hænger sammen med hemmeligheden nævnt i Efeserbrevet som handler om at Kristus kom for at frelse alle.

Det er Paulus den glade forkynner af – derfor glæder han sig over at være hedningeapostel.

År for år er evangeliet nået længere og længere ud i verden, mens flertallet af jøder fortsat afviser Kristus.

Det skriver Paulus – vil være sådan indtil der kommer en vækkelse sådan at de 'fuldtalligt' kommer ind. Ikke forstået sådan at alle jøder omvendes, men det store flertal af jøder.

Når hedninger frelses, skal det føre til misundelse blandt jøder, så så fører til jødernes frelse. Det er Guds overordnede frelsesplan for hele verden – med den plan når evangeliet ud til hele verden og Israels plads i planen er beskrevet.

2. Frelsen er den samme for jøder såvel som for hedninger.

Hedninger har været ulydige mod Gud, men har fundet barmhjertighed. Der er ingen tvivl om at frelsen udelukkende skyldes barmhjertighed. På samme måde med jøderne – også de er ulydige men finder barmhjertighed. Hvad er så det særlige med Israel –

Der er ingen forskel i forhold til frelsen. For at blive frelst som jøde, må man tage imod nåden i tro.

Men i forhold til udvælgelsen er de elskede – de er fortsat en del af planen.

Gud frelser alle ved hans store nåde og barmhjertighed.

3. Lovprisning af Guds frelsesplan.

Paulus afrunder med en fantastisk lovprisning af hvem Gud er og hans frelsesplan. Nok er Guds tanker ikke til at udgrunde, men stadig værd lovprisning.

I kap 9 og 10 udtrykker Paulus gang på gang hvor meget det piner ham at hans landsmænd ikke vil tage imod. Men denne sorg ender alligevel med en lovprisning – for Guds plan er klar.

Samtale:

Hvem er Gud?

Hvilke ord og billeder bruger tekstafsnittet til at beskrive Gud?

Hvad siger det om Gud at han har en frelsesplan som beskrevet?

Hvad har Gud gjort?

Hvordan beskriver tekstafsnittet hvad Gud har gjort?

Hvad siger Guds handlinger beskrevet i teksten om Gud?

Hvad siger Guds handlinger beskrevet i teksten om dig?

Hvem er jeg?

Hvilke identiteter kan mennesker ifølge tekstafsnittet have?

Hvad er sammenhængen mellem identitet og relationen til Gud?

Hvem er du?

Hvordan skal jeg leve?

Hvad siger tekstafsnittet om hvordan du skal leve?

Hvordan passer du ind i Guds frelsesplan?

Hvad vil du ændre?

Hvad vil du fortsætte med?

Opfølgning

Er der noget fra jeres samtale at i som cellegruppe eller individuelt skal mindes om, ændre eller gå i gang med? Hvordan kan I hjælpe hinanden med det?

Mere information – flere resurser

Lyt til [Mikael Wethelunds prædiken](#) over teksten.

7. Helliggørelse er kærliggørelse

Rom 12,1-16,27 - Daniel Munch

Læs teksten Rom 12,1 – 15,13

Tag jer tid til at læse afsnittet. Det tager ca. 12 minutter.

Hvis der er sproglige eller tekniske ting I ikke forstår – så tag jer lige tid til at hjælpe hinanden med at forstå dem.

Opsummering:

Paulus har brugt de foregående 11 kapitler på at opsummere evangeliet; Vi er alle som en (troende som ikke-troende) under Guds dom, fordi ingen i sig selv er fejlfri. Derfor er redningen fra dommen, som Gud skænker os igennem Jesu offer, en fantastisk gave, som vi ene og alene får pga. Guds nåde – det er ikke en belønning! Allerede inden vi kaster os ud i Romerbrevets sidste tre kapitler, er vi i troen på Jesus altså redet fra en evighed i fortabelsen! Det er dette faktum, der må være brændstoffet i vores gerningsmotor!

For ligesom en bil først må have brændstof for at kunne køre, må vores gerningsliv og helliggørelse først fyldes på med nådens kraft for derefter at kunne udledes in real life.

Denne rækkefølge er altafgørende for at forstå, at de mange formaninger, der nu følger, ikke er skrevet så vi kan bringes os tættere på frelsen eller gøre at Gud bedre kan lide os – det er en umulighed!

Formaningerne er heller ikke skrevet for at give dårlig samvittighed, ydmyge eller afsløre os. De rummer derimod et helt reelt håb om at det faktisk kan blive til virkelighed i vores liv som hverdagskristne. Ligesom Ricardo troede på at landsholdet virkelig kunne vinde EM 1992, sådan tror Gud også på noget, der ellers kan synes som en umulig opgave. Formaningerne skal tages som en opmuntring – ikke som et slag i hovedet!

Måske du nu sidder og tænker, hvorfor Paulus så formaner til en bedre livsførsel, når det alligevel ikke ændrer på hvordan Gud ser på os. Kan det med gode gerninger og helliggørelsesproces (at vi kommer til at ligne Jesus mere og mere) ikke bare være lige meget nu vi allerede er frelst? Her må vi være opmærksomme på, at formaninger ikke er givet for vores egen vindings skyld – ikke for at vi kommer til at se bedre ud.

De er derimod givet os af to andre grunde;

1) Til vores **medmenneskers gavn** og opbyggelse: ”*Sæt i ydmyghed de andre højere end jer selv. Tænk ikke hver især på jeres eget, **men tænk alle også på de andres vel***” (Fil 2,3b-4).

2) Til **Guds ære**: ”*Tag derfor i mod hinanden, ligesom Kristus har taget i mod jer til **Guds ære***” (Rom 15, 5-7).

Det er netop derfor at Helliggørelse (at blive mere som Jesus) er kærliggørelse (til næsten og til Gud).

Hvordan så udleve kærligheden i praksis? Her giver afslutningen på Romerbrevet både hentydning til, at det skal gøres i menigheden (nåde-gaverne i kap. 12 og hensynet til ”de svage i troen” i kap 14) og i samfundet (forholdet til myndighederne, kap 13). Måske det virker som en stor mundfuld, men da må du huske på, at du ikke står alene med opgaven; Jesus er træet, der giver næringen – vi er blot grenene der giver frugt. Vigtigst at tage med sig er dog; Først nåden/gaven, så handling!

Samtale:

Hvem er Gud?

Hvad fortæller kap 15 v. 9 om Gud og kan I uddybe hvordan denne egenskab kommer til udtryk hos Gud?

Hvad har Gud gjort?

Hvad siger kap 12 v. 3 og kap 15 v. 5 om Guds rolle ift. hvordan vi skal leve?

-hvad er Guds andel af opgaven ”lev et helligt liv”, og hvad er min?

Hvem er jeg?

Hvordan bliver den kristne beskrevet i kap 12, 4

-hvilken del af legemet er du?

Hvordan skal jeg leve?

I kap 12 v. 1-2 står der at vi skal bringe vores legemer som et levende og helligt offer, der er Gud til behag.

-Tænk over og del med hinanden, hvordan I konkret hver i sær kan være et legeme, der er levende og helligt.

I kap 12 v. 9-21 nævnes en lang række formaninger

-hvilke synes du (helt ærligt) er de sværeste at leve op til, og hvilke føler du lettere du overkommer?

I kap 13 v. 14 står der, at vi ikke skal være optaget af det kødelige og vækker begær

-hvordan forstår I de vers og hvordan kan vi helt konkret være optaget af det kødelige?

Vi opfordres i kap 15 v. 10 til at lovprise Gud – hvordan kan vi konkret gøre det med vores liv?

Prøv i den kommende uge at tænke over 1-2 konkrete måder, hvorved du kan "tænke på vor næstes gavn og opbyggelse" (15, 2)

Opfølgning

Er der noget fra jeres samtale at I som cellegruppe eller individuelt skal mindes om, ændre eller gå i gang med? Hvordan kan I hjælpe hinanden med det?

Mere information – flere resurser

Lyt til [Daniel Munks prædiken](#) over teksten.